

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Затверджую

Голова Приймальної комісії
Ректор

Михайло ЗГУРОВСЬКИЙ

29.04.2024

дата

ПРОГРАМА
вступного іспиту із спеціальності

для вступу на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії
«Філологія»

за спеціальністю 035 Філологія

Програму ухвалено:

Науково-методичною комісією за спеціальністю
035 Філологія

Протокол №7 від «23» «квітня» 2024 р.

Голова НМК

Лариса ТАРАНЕНКО

ЗМІСТ

1. Загальні відомості.....	3
2. Теми, що виносяться на вступне випробування.....	5
3. Навчально-методичні матеріали.....	6
4. Рейтингова система оцінювання вступного випробування.....	8
5. Приклад екзаменаційного білету.....	13

I. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Програму для складання вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності 035 Філологія укладено для вступників до аспірантури Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (далі КПІ ім. Ігоря Сікорського). Програму підготовлено відповідно до Правил прийому до Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Вступний іспит на навчання для здобуття наукового ступеня доктор філософії спеціальності 035 Філологія проводиться для тих вступників, які мають ступень магістра¹.

Освітньо-наукова програма «Філологія» відповідає місії та стратегії КПІ ім. Ігоря Сікорського, за якою стратегічним пріоритетом університету є фундаменталізація підготовки фахівців. Освітньо-наукова програма передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне й практичне значення.

Особливості освітньо-наукової програми враховані шляхом обрання відповідних розділів програми вступного іспиту. Проведення вступного випробування має виявити рівень підготовки вступника з обраної для вступу спеціальності.

Питання вступного випробування охоплюють такі шість розділів:

1. Загальне мовознавство.
2. Порівняльна лексикологія
3. Порівняльна стилістика.
4. Зіставна граматики.
5. Перекладознавчий аналіз тексту.
6. Обґрунтування дослідницького проєкту.

Основною метою вступного випробування до аспірантури є перевірка та оцінка повноти і глибини засвоєних вступниками знань із зазначених вище розділів, їх орієнтування в науковій, довідковій і навчальній літературі з відповідного кола лінгвістичних і перекладознавчих проблем. Головною вимогою до теоретичної підготовки вступників є знання сучасних наукових підходів до вивчення мови, тексту та дискурсу, володіння основами структурної й комунікативно-функційної парадигм лінгвістичних досліджень, дискурсологію, когнітологію та сучасними проблемами компаративістики і перекладознавчих студій.

Відповідь вступника на питання з перших чотирьох розділів повинна підтвердити достатньо повне володіння лінгвістичною інформацією в обсязі програми другого (магістерського) рівня вищої освіти. Виконуючи завдання п'ятого розділу, вступник має здійснити аналіз перекладеного тексту,

¹ Відповідно до п. 2 Розділу XV Закону України «Про вищу освіту» вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста прирівнюється до вищої освіти ступеня магістра.

застосовуючи методи перекладознавчого аналізу, зокрема трансформаційного. Під час аналізу практичного матеріалу важливим є вміння встановлювати взаємозв'язок явищ мови й мовлення, визначати їхнє функційне навантаження, проводити паралелі між іноземною та рідною мовами на граматичному й лексичному рівнях з урахуванням стилістичного й функційно-прагматичного аспектів. Завдання з шостого розділу передбачає обґрунтування дослідницького проєкту вступника. Дослідницький проєкт – це авторський текст обсягом 4-5 сторінок, у якому висвітлено тему індивідуальної наукової розвідки вступника на програму підготовки докторів філософії, обґрунтовано актуальність обраної ним проблеми та шляхи її вирішення через запропоновану методологію дослідження, окреслено об'єкт, предмет, мету дослідження та його орієнтовне практичне значення і новизну.

Вступний іспит до аспірантури передбачає проходження двох етапів: відповідь на питання екзаменаційного білету й обґрунтування дослідницького проєкту. Вступний іспит проводиться за екзаменаційними білетами: відповіді на обов'язкові й додаткові питання. Вступник обирає екзаменаційний білет у присутності голови та членів (екзаменаторів) екзаменаційної комісії. Номер білета вступника фіксується у протоколі.

Для підготовки відповіді вступник використовує екзаменаційні бланки, які зберігаються після екзамену протягом року. Вступник готується по питаннях білету, а також готує обґрунтуванням своїх наукових поглядів, викладених у дослідницькому проєкті.

На екзамені вступнику дається 2 академічні години на підготовку відповіді та презентацію дослідницького проєкту. Протягом складання екзамену користуватися словниками, довідниками тощо не дозволяється. Оцінювання відповідей здійснюється згідно з критеріями, визначеними у програмі вступного іспиту.

Кожен білет вступного випробування складається з чотирьох питань. Перше питання передбачає висвітлення теоретичних основ загального мовознавства. Це питання представлено у тестовому форматі. Друге питання містить проблематику одного з розділів: порівняльної лексикології, порівняльної стилістики або зіставної граматики. Третє питання має на меті перевірку володіння вступником навичками виконання перекладознавчого аналізу тексту. Четверте питання передбачає обґрунтування дослідницького проєкту вступника. Презентуючи дослідницький проєкт, вступник демонструє свою науково-дослідницьку компетентність.

Вступне випробування на програму підготовки докторів філософії (PhD) зі спеціальності 035 Філологія проводиться у формі усного екзамену.

У наступному розділі програми наведено лише ті теми із зазначених розділів, які стосуються виконання завдань вступних випробувань.

Інформація про правила прийому на навчання та вимоги до вступників на освітньо-наукову програму 035 Філологія наведено в розділі «Вступ до аспірантури» на веб-сторінці аспірантури та докторантури КПІ ім. Ігоря Сікорського за посиланням <https://aspirantura.kpi.ua/>.

Вступний іспит проводиться державною (відповідь на теоретичні питання і виконання перекладознавчого аналізу) та іноземними (ілюстрування відповіді прикладами) мовами.

II. ТЕМИ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ

1. Загальне мовознавство

1. Мова й мовлення. Мова й мислення. Мова й мозок.
2. Форми існування мови.
3. Знакова теорія мови. Семіотика й лінгвосеміотика.
4. Статика й динаміка в мові. Внутрішні і зовнішні чинники в розвитку мови.
5. Мовна система і структура. Рівні мови. Типи зв'язків між елементами мовної структури.
6. Генеалогічна, ареальна, функційна класифікації мов.
7. Поняття про наукові лінгвістичні парадигми. Еволюція лінгвістичних парадигм.
8. Природні мови. Соціальний, психічний, фізіологічний, нейрокогнітивний аспекти мови. Функції мови. Мова, текст, дискурс.
9. Мовні універсалиї. Типологічні класифікації мов світу.
10. Поняття методу у лінгвістиці. Основні методи дослідження мови (оглядово). Соціолінгвістика, психолінгвістика, когнітивна лінгвістика.

2. Порівняльна стилістика

1. Предмет стилістики, її загальнонаукові основи, базові поняття та місце в системі лінгвістичних наук.
2. Стилійстична лексикологія: предмет, завдання, ключові поняття.
3. Стилійстичне розшарування словникового складу зіставлюваних мов.
4. Стилійстична семасіологія: предмет, завдання, ключові поняття.
5. Поняття функційного стилію. Основні підходи до визначення та класифікації.
6. Стилійстика тексту: предмет, завдання, ключові поняття. Текст і переклад.
7. Основні категорії тексту, його композиція та архітектоніка, стилійстичні характеристики текстів різних жанрів і стилів.
8. Синтаксичні стилійстичні засоби та прийоми.
9. Основні методики лінгвостилійстичного аналізу тексту та дискурсу.
10. Основні фонетичні, граматичні, лексичні форми, категорії та їх співвідношення у лінгвостилійстичному аналізі тексту та дискурсу.

3. Порівняльна лексикологія

1. Сучасні запозичення до лексичних систем зіставлюваних мов: характеристика структури й семантики запозичених слів.
2. Фразеологія та ідіоматика. Вільні та сталі словосполучення. Види фразеологізмів, характеристика ідіоматичних значень. Афоризми, приказки та паремії у системі фразеології.
3. Теорія семантичного поля. Лексико-семантичні групи та гіпо-гіперонімічні відношення слів. Семантичні класи слів у зіставлюваних мовах: полісемія, омонімія, синонімія, антонімія, паронімія.
4. Лексичне та граматичне значення слова. Денотативний і конотативний аспекти лексичного значення слова
5. Лексикографія як лінгвістична дисципліна. Класифікації двомовних лінгвістичних словників.

6. Поняття лексичної системи. Види внутрішньосистемних зв'язків у мові: синтагматичні та парадигматичні відношення слів.
7. Словотвірна деривація. Основні шляхи утворення слів. Продуктивність словотворчих моделей.
8. Семантична деривація. Розвиток семантичної структури слова. Типи внутрішньослівних процесів: узагальнення, спеціалізація, погіршення, покращення, зміна та перенесення значення – метафора, метонімія.
9. Мова як система. Слово як основна мовна одиниця. Слово в системі інших мовних одиниць. Формальний та змістовий аспекти слова.
10. Соціолінгвістична та функційна стратифікація словникового складу зіставляваних мов.

4. Зіставна граматики

1. Граматична будова мови. Загальні принципи граматичного аналізу мови.
2. Проблема частиномовної класифікації.
3. Парадигми категоріальних значень іменних частин мови.
4. Принципи зіставного аналізу граматичних особливостей дієслова як самостійної частини мови.
5. Принципи зіставного аналізу граматичних особливостей службових частин мови.
6. Особливості синтаксису зіставляваних мов. Типи словосполучень і речень зіставляваних мов.
7. Функційна характеристика членів речення у зіставляваних мовах.
8. Гіпотаксис і паратаксис як способи побудови складного речення.
9. Актуальне членування речення.
10. Валентність. Граматичне узгодження членів речення.

ІІІ. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

Література до розділу «Загальне мовознавство»

1. Багатомовний тлумачний словник-довідник мовознавчої термінології (українська, російська, англійська, французька, німецька, італійська, іспанська мови). Укл. І.О. Голубовська, В.Я.Жалай, Н.Г.Кравченко, О.В.Кругликова, Т.Г. Линник, Т.М. Миронюк, А.Ф.Пархоменко, Л.М. Рубашова; за заг. Ред.. В.Я Жалай. Київ: Логос, 2020. 391 с.
2. Бацевич Ф.С. Нариси з лінгвістичної прагматики: Монографія, 2010. Львів: ПАІС.
3. Голубовська І.О. Вступ до мовознавства: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2016. 320 с.
4. Зеленько А. С. Загальне мовознавство: навч. посіб. 2-ге вид. Київ: Знання, 2011. 380 с.
5. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2010. 464 с.
6. Селиванова Е. А. Основы лингвистической теории текста и коммуникации. Київ: Брама, 2004. 336 с.
7. Супрун Л. В. Загальне мовознавство. практичні заняття, самостійна робота: навч. посіб. Київ: Знання, 2012. 335 с.

8. Швачко К.К., Терентьев П.В., Янусян Т.Г., Швачко С.А. Введение в сравнительную типологию английского, русского и украинского языков. Киев: Выща школа, 2017. 199 с.
9. Aitchison J. Teach Yourself Linguistics. 6th ed. Chicago: Contemporary Books, 2008. 257 p.
10. Bloomfield L. An Introduction to the Study of Language. New York: Henry Holt and Co, 1914. 335 p
11. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of the English Language. Oxford: Oxford University Press, 2018.
12. Evertz. M. Einführung in die Sprachwissenschaft. Seminarskript, Universität zu Köln. 2010. 63 S.
13. Fromkin V., Rodman R., Hyams N. An Introduction to Language. 9th ed. Boston: Wadsworth Cengage Learning, 2011. 620 p.
14. Gabelentz G. Die Sprachwissenschaft: Ihre Aufgaben, Methoden und bisherigen Ergebnisse (Classics in Linguistics 4). Berlin: Language Science Press. Herausgegeben von Manfred Ringmacher und James McElvenny. 2016. 601 S.
15. Sandig B. Textstilistik des Deutschen. Berlin: De Gruyter, 2006. 521 S.

Література до розділу «Порівняльна стилістика»

16. Алексеев А.Я. Нариси з контрастивної стилістики французької мови. Вінниця: Нова книга, 2010. 456 с.
17. Дубенко О.Ю. Порівняльна стилістика української та англійської мов. Вінниця, 2005. 224 с.
18. Мороховский А.Н., Воробьева О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. Стилистика английского языка. Киев: Вища школа, 1991. 271 с.
19. Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови: підручник. 3-тє вид., перероб. і доповн. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. 248 с.
20. Fleischer W., Michel G., Starke G. Stilistik der deutschen Gegenwartssprache. Frankfurt am Main: Peter Lang, 1996. 341 S.
21. Harjung J.D. Lexikon der Sprachkunst: Die rhetorischen Stilformen, C.H. Beck, 2017. 478 S.
22. Molinié G. Éléments de stylistique française. Presses Universitaires de France. 2011. 224 p.
23. Nørgaard N., B. Busse and R. Montoro. Key Terms in Stylistics. London; New York: Continuum, 2010. 276 p.
24. Simpson P. Stylistics; A resource book for students. London; New York: Routledge, 2004. 332 p.
25. Sowinski B. Deutsche Stilistik. Frankfurt am Main: Fischer, 1986. 341 S.

Література до розділу «Порівняльна лексикологія»

26. Верба Л.Г. Порівняльна лексикологія української та англійської мов. Вінниця, 2004. 248 с.
27. Гунчик І.О., Хайчевська Т.М. Lexicologie du français moderne. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. 132 с.
28. Федорова Л.О., Куликова В.Г. Курс лексикології французької мови: навчальний посібник. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2003. 186 с.

29. Oguy O.D. Lexikologie der deutschen Sprache. Winnits'a: Nova Knyha, 2003. 295 с.
30. Rambaud M. G., Moreno A. I., & Hoste V. *On the architecture of words: Applications of meaning studies*. Madrid: Universidad Nacional de Educación a Distancia, 2015.

Література до розділу «Зіставна граматика»

31. Бондар Л.В. Порівняльна граматика французької та української мов. Навчально-методичний посібник. Київ: НТУУ КПІ, 2006. 44 с.
32. Волкова Л.М. Теоретична граматика англійської мови: сучасний підхід : Навч. посібник. Київ: Освіта України, 2009. 256 с.
33. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна граматика англійської та української мов. Київ: Вища школа, 1960. 190 с.
34. Duden. Die Grammatik / Redaktionelle Bearbeitung Dr. K. Kunkel-Razum. 7, völlig neu erarbeitete und erweiterte Auflage. Mannheim, Leipzig, Wien, Zürich: Dudenverlag, 2006. Band 4. 1352 S.
35. Dürscheid Ch. Syntax. Grundlagen und Theorien. 4.Aufl. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 2007. 256 S.
36. Eisenberg P. Grundriss der deutschen Grammatik. 2.Aufl. Stuttgart, Weimar: Verlag J.B.Metzler, 2006. 573 S.
37. Engel U. Syntax der deutschen Gegenwartssprache. 4.Aufl. Berlin: Erich Schmidt Verlag, 2009. 305 S.
38. Helbig G., Buscha J. Deutsche Grammatik. Berlin, München: Langenscheidt, 2001. 732 S.
39. Karamysheva I. Contrastive Grammar of English and Ukrainian Languages. Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2012.
40. Langacker R.W. Cognitive Grammar. *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*, ed. By Dirk Geeraerts and Herbert Cuyckens. Oxford: Oxford University Press, 2007.

Література до розділу «Перекладознавчий аналіз тексту»

41. Білоус О.М. Теорія і технологія перекладу. Курс лекцій: доопрацьований та доповнений. Навчальний посібник для студентів перекладацьких відділень. Кіровоград, РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. 200 с.
42. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця: Нова книга, 2001. 448 с.
43. Полюк І.С., Бондар Л.В. Особливості перекладу текстів різних стилів. Французька мова: [навч. посіб.]. Київ: НТУУ «КПІ», 2011. 396 с.
44. Якубовська Н. Мовні аспекти французько-українського перекладу (перша частина): навч. посіб. Чернівці: Видавничий Дім «Родовід», 2015. 224 с.
45. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. Київ: Либідь, 2007. 248 с.
46. Eco U. *Experiences in Translation*. Toronto, etc.: University of Toronto Press, 2001. 112 p.
47. Korunets I.V. Contrastive Typology of the English and Ukrainian Languages. Kyiv: Lybid, 2003.
48. Munday J. *Introducing Translation Studies: Theories and Applications*. London; New York: Routledge, 2001. 236 p.

49. Stolze R. Übersetzungstheorien. Eine Einführung. 6., überarbeitete und erweiterte Auflage. Narr Verlag, 2011. 311 S.

IV. РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Початковий рейтинг вступника за екзамен розраховується, виходячи із 100-бальної шкали. При визначенні загального рейтингу вступника початковий рейтинг за екзамен перераховується у 200-бальну шкалу за відповідною таблицею (п. 4).

2. На екзамені абітурієнти готуються до усної відповіді на завдання екзаменаційного білету.

Кожен екзаменаційний білет комплексного фахового вступного випробування містить два теоретичні питання та два практичні завдання. Перші два питання є загальними з галузі 035 Філологія. Останні два питання орієнтовані на спеціальну підготовку вступника.

Форма контролю – співбесіда з екзаменаторами.

1. Теоретичне питання із загального мовознавства у тестовому форматі.

Кожне тестове завдання із загального мовознавства має вагу 2 бали. Виконання тестових завдань максимально оцінюється у 20 балів за такими критеріями:

- «відмінно», не менше 90% правильних відповідей – 18-20 балів;
- «добре», не менше 75% правильних відповідей – 15-17 балів;
- «задовільно», не менше 60% правильних відповідей – 12-14 балів;
- «незадовільно», менше 60% правильних відповідей, відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

2. Теоретичне питання з порівняльної типології (порівняльної стилістики, порівняльної лексикології або зіставної граматики)

Відповідь на друге теоретичне питання максимально оцінюється у 30 балів за такими критеріями, за кожен з яких вступник отримує 5 балів:

1. Аргументованість викладу проблематики питання.
2. Логічність представлення теоретичного матеріалу.
3. Повнота викладу матеріалу.
4. Ілюстративність викладу у синтезованій формі проблемного питання.
5. Зв'язність матеріалу.
6. Термінологічна коректність у представленні проблематики певної парадигми.

Відповідь на друге теоретичне питання оцінюється у 30 балів:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 27-30 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 23-26 балів;

- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 18-22 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

3. Перекладацький аналіз тексту з фаху.

Третє питання передбачає виконання вступником трансформаційного аналізу двох текстів наукового стилю (іноземною мовою та його переклад українською).

Відповідь на третє питання максимально оцінюється у 30 балів за такими критеріями:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації (розгорнутий аналіз усіх мовленнєвих, мовних та позамовних аспектів перекладу із зазначенням усіх видів застосованих трансформацій з наведенням прикладів) – 27-30 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (достатньо повний аналіз перекладу тексту із зазначенням трансформацій, допускаються незначні неточності в перекладацькому аналізі) – 23-26 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить неповний аналіз перекладацьких трансформацій запропонованого тексту без наведення прикладів, допускаються незначні помилки і певні недоліки) – 18-22 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

4. Обґрунтування дослідницького проєкту.

Відповідь на четверте завдання екзаменаційного білету оцінюється за такими критеріями:

1. Актуальність дослідження.

Актуальність теми наукового дослідження є одним з основних критеріїв у його експертизі. Доцільність запропонованого дослідження для розвитку філології загалом повинна бути обґрунтованою шляхом критичного аналізу та порівняння з уже відомими розв'язаннями проблеми. Висвітлення актуальності повинно бути небагатослівним, визначати сутність наукової проблеми (завдання).

2. Визначення об'єкта, предмета, мети дослідження та завдань її реалізації у ході роботи.

Формулюючи базові елементи вступної частини роботи, здобувач повинен зважати на те, що мета дослідження має бути сформульована із указівкою на об'єкт і предмет дослідження. Успішне досягнення мети зумовлено виконанням низки завдань, коректне формулювання яких є важливою передумовою ефективного наукового пошуку. Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію. Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне й часткове. В об'єкті виокремлюється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему дисертаційної роботи.

3. Наукова новизна дослідницького проєкту.

Поняття наукової новизни досить відносне. Рівень нового в отриманих результатах може бути різний. Це визначається типом виконаного дослідження,

умовами його використання. Наукова новизна дослідницького проєкту повинна бути викладена аргументовано, коротко та чітко у вигляді наукових положень, які гіпотетично будуть винесені на захист, із зазначенням відмінності одержаних результатів від відомих раніше та визначенням ступеня новизни одержаних результатів.

4. Структура та логічність композиції викладеного матеріалу.

Обґрунтування має повністю відповідати запропонованим у цій Програмі структурним елементам: актуальність дослідження, визначення об'єкта, предмета, мети дослідження та завдань її реалізації у ході роботи, наукова новизна дослідницького проєкту тощо.

Логіка викладу матеріалу залежить від мети повідомлення. Зважаючи на це, здобувач самостійно обирає принцип, за яким впорядковуватиме текст обґрунтування дослідницького проєкту: тематичне розташування, аргументування в напрямку від причини до наслідку, проблема і її розв'язання тощо.

5. Обізнаність із класичними та новітніми науковими джерелами, володіння навичками їх реферативного опрацювання та ступінь володіння матеріалом.

Здобувач повинен показати свою обізнаність у теоретичних та емпіричних працях відповідної галузі філології. Така інформація стане частиною першого розділу дисертаційного дослідження. При цьому це не має бути наукова компіляція, натомість ґрунтовний аналіз та систематизація наявного знання (бажано з обґрунтуванням власного підходу до тлумачення понять, розкриття природи явищ тощо).

За кожен критерій вступник максимально отримує 4 бали. Максимальна кількість балів за четверте завдання – 20 балів.

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 18-20 балів;

- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 15-17 балів;

- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 12-14 бали;

- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

Оформлення дослідницького проєкту

1. Структура дослідницького проєкту: титульний лист, основний текст (актуальність досліджуваної теми; об'єкт, предмет, мета дослідження та завдання її реалізації; методи дослідження; наукова новизна дослідницького проєкту); список праць здобувача за темою дослідницького проєкту.

Титульний аркуш є першою сторінкою дослідницького проєкту, яка містить: найменування вищого навчального закладу, факультету, кафедри, на якій буде виконуватися майбутнє дослідження; назву роботи; прізвище, ім'я, по батькові вступника до аспірантури; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові передбачуваного наукового керівника; м. Київ та рік.

Основну частину подають після титульного аркуша, починаючи з нової сторінки. До основної частини включають структурні елементи в такому порядку: актуальність досліджуваної теми; об'єкт, предмет, мету дослідження та

завдання її реалізації; методи дослідження; наукову новизну дослідницького проекту.

Список праць здобувача за темою дослідницького проекту рекомендується розміщувати в алфавітному порядку.

2. Поля вгорі, внизу, зліва – 25 мм, справа – 10 мм. Абзац починається з 5-го знаку. Шрифт Times New Roman, 14 пунктів; інтервал між рядками – 1,5. Нумерація сторінок подається арабськими цифрами без крапки у правому верхньому куті. На титульному аркуші (перша сторінка) номер не ставиться. Обсяг дослідницького проекту – 4-5 сторінок.

3. Сума балів за відповіді на екзамені трансформується в екзаменаційну оцінку згідно з таблицею:

Бали	Оцінка
100...95	Відмінно
94...85	Дуже добре
84...75	Добре
74...65	Задовільно
64...60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно

4. Сума балів за відповіді на екзамені трансформується за 200-бальною шкалою згідно з таблицею:

Таблиця відповідності оцінок PCO (60...100 балів)
оцінкам 200-бальної шкали (100...200 балів)

шкала PCO	шкала 100...200	шкала PCO	шкала 100...200	шкала PCO	шкала 100...200	шкала PCO	шкала 100...200
60	100	70	140	80	160	90	180
61	105	71	142	81	162	91	182
62	110	72	144	82	164	92	184
63	115	73	146	83	166	93	186
64	120	74	148	84	168	94	188
65	125	75	150	85	170	95	190
66	128	76	152	86	172	96	192
67	131	77	154	87	174	97	194
68	134	78	156	88	176	98	196
69	137	79	158	89	178	99	198
						100	200

У. ПРИКЛАД ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ

Форма № Н-5.05

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Освітній ступінь _____ (повне найменування вищого навчального закладу)
_____ *доктор філософії*
Спеціальність _____
_____ *035 Філологія*
_____ (назва)
Навчальна дисципліна _____ *Вступний іспит*

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

- 1. Тестове завдання із загального мовознавства.*
- 2. Теоретичне питання з порівняльної типології (порівняльна лексикологія, порівняльна стилістика, зіставна граматики).*
- 3. Перекладознавчий аналіз тексту.*
- 4. Обґрунтування дослідницького проєкту*

Затверджено

Гарант освітньої програми

_____ Лариса ТАРАНЕНКО

Київ 2024

ПРИКЛАД ТЕСТОВОГО ЗАВДАННЯ

Завдання 1. Теоретичне питання із загального мовознавства. Оберіть правильну відповідь і запишіть його у бланку для відповідей.:

1. Механізм актуалізації мови як системи у мовленні прийнято називати:

A. мовленнєвою діяльністю	B. мовною компетентністю
C. мовним втіленням	D. мовленнєвою грою

РОЗРОБНИКИ:

Ольга ВОРОБИЙОВА, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови

Жанна БУЦЬ, кандидат філологічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри теорії, практики та перекладу французької мови

Лариса ТАРАНЕНКО, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови

Оксана ТУРИШЕВА, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу німецької мови

Програму рекомендовано:

Вченою радою факультету лінгвістики

Голова вченої ради

Зоя КОРНЄВА

протокол № 10

від «25» «квітня» 2024 р.